

Co się zamyślasz sieroto stroskana

1. Co się za - my - ślasz sie-ro-to stro - ska - na,
wznies w gó - rę o - czy o po-moc do Pa - na:
O - to Bóg w nie - bie, pa - trzy na cie - bie,
stam - tąd spo - glą - da kto cze - go żą - da.

2. Opatrzność Jego, na wszelkie stworzenie,
oka swojego ma pilne baczenie:
A ręka święta, same zwierzęta
mnoży i żywi; któż się nie zdziwi?
3. Każde stworzenie świadkiem Jego pieczy,
żadną nie gardzi, które stworzył rzeczy:
Kwiecia na polach, zboża na rolach,
skądże to mają, że tak wzrastają?
4. W polnej lilii skąd ta barwa szumna?
Ptactwo kto żywi, choć nie mają gumna,
któż to te dziwy czyni, że niwy,
okrywa trawa, czyjasz to sprawa?
5. Któż to rybami pozasadzał wody?
Deszcze kto daje, rosę, mróz, pogody;
Słowem, kto wszelkich sprawcą tak wielkich
odmian na świecie, w zimie i w lecie?

